

РЕШЕНИЕ

№ 4197

гр. София, 23.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 23.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **10563** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Дигеон“ ЕООД със седалище [населено място], [улица], ет. 2, представлявано от пълномощник адв. М. Й., срещу ревизионен акт № Р-22002221004116-091-001/04.05.2022г., съставен от екип на ТД на НАП — [населено място], потвърден с Решение № 1406 от 02.09.2022 г. на Директора на Дирекция „ОДОП“, [населено място], в частта, с която на дружеството е извършена корекция на декларирания финансов резултат по реда на ЗКПО за 2018г. на основание непризнати за данъчни цели разходи в размер на 33 133.33лв. по фактурите на „Атинаис“ ЕАД № 3... 161/09.07.2018 г. и на „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД № 4...239/15.05.2018г. и са установени допълнителни данъчни задължения за ДДС за данъчни периоди м. юли, септември, ноември и декември 2017 и май и декември 2018г. в резултат на непризнато право на данъчен кредит общо в размер на 42530.87лв. главници и 18049.78лв. лихви. Жалбоподателят твърди, че ревизионния акт е незаконосъобразен, тъй като е издаден при съществени процесуални нарушения и в

несъответствие с материалния закон. По подробно изложени съображения оспорва изводът за нереалност на доставките и респ. наличието на основания за определяне на допълнително задължения за ДДС и за корекция на финансовия резултат. Прави искане съдът да отмени РА в оспорената част и да присъди на дружеството разносните по делото.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „ОДОП” – С.-град при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Счита, че обжалваният РА следва да бъде оставен в сила. Прави се искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на Дирекция „ОДОП” – С.-град.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

„Дигеон” ЕООД е местно дружество, регистрирано по ЗДДС. През ревизирия период дружеството осъществява основно посредническа дейност на агенции за недвижими имоти.

Производството по издаване на обжалвания РА е започнало въз основа на ЗВР № Р-22002221004116-020-001/21.07.2021г., издадена от орган, оправомощен да възлага ревизии със Заповед № РД – 01 – 128 от 18.02.2020г. на директора на ТД на НАП – С.-град. Възложената ревизия е с предмет установяване на задължения за корпоративен данък за 2017г. и 2018г. и за ДДС за дан. периоди юли и септември 2017г. март, май, август, октомври и декември 2018г., със срок на завършване на ревизията 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Със заповедта е определен ревизирият екип и ръководителят на ревизията. Заповедта за възлагане на ревизията е съобщена на 12.08.2021г. С последваща заповед на същия орган от 13.01.2022. е удължен срокът на ревизията с два месеца – до 12.01.2022г. и е увеличен обхватът на ревизията по отношение на задълженията за ДДС - включени са данъчни периоди октомври, ноември, декември 2017г. и януари 2018г., за което дружеството е уведомено на 15.11.2022г. Заповедите са връчени по електронен път.

Резултатите от ревизията са обобщени в ревизионен доклад с № Р-22002221004116-092-001 от 25.01.2022г., който е съобщен на дружеството по електронен път на 09.02.2022г. Впоследствие е издаден РА № Р-22002221004116-091-001/04.05.2022г. РА е издаден от органа, възложил ревизията и

от ръководителя на ревизията. С РА на дружеството в частност е извършена корекция на декларирания финансов резултат по реда на ЗКПО за 2018г. на основание непризнати за данъчни цели разходи в размер на 33 133.33лв. по две фактури на „Атинаис“ ЕАД и „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД – №3... 161/09.07.2018 г. и №4...239/15.05.2018г., и са установени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. юли, септември, ноември и декември 2017 и май и декември 2018г. в резултат на непризнато право на данъчен кредит общо в размер на 42530.87лв. главници и 18049.78лв. лихви.

Дружеството жалбоподател е обжалвало РА № Р-22002221004116-091-001/04.05.2022г. пред директора на ТД на НАП – С.-град. С Решение № 1406/02.09.2022 г. директорът на дирекция „ОДОП” [населено място]-град при ЦУ на НАП е потвърдил РА в оспорената част. Решение № 1406/02.09.2022 г. на директора на дирекция „ОДОП” [населено място]-град при ЦУ на НАП е издадено по заместване от Е. П. – зам. директор на дирекцията, на която е възложено да замества титуляра Т. Т. при отсъствие. По делото са представени доказателства, от които е видно, че на 02.09.022г. Т. е имал право да отсъства от работа поради отпуск.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 30.09.2022г., а жалбата до съда е подадена чрез пощенски оператор на 14.10.2022г.

По отношение на спорните доставки, за които не е признато правото на данъчен кредит по ЗДДС, по делото се установи следното:

1. Жалбоподателят е упражнил право на данъчен кредит в дан. периоди 05. и декември 2018г. в общ размер на 12 827.03лв. по шест фактури, издадени от „Атинаис“ ЕАД. В ревизионния доклад е посочено, че фактурите са представени от жалбоподателя, но същите не са представени с административната преписка. Представени са наново от жалбоподателя в съдебното производство, както и доказателства за извършеното плащане по тях по банков път. Предметът на доставките според описаното във фактурите са термopомпени агрегати, покривни метални конструкции, соларни панели, монтажна стойка и по последната фактура № 161/09.07.2018г. – „плащане по договор“. Жалбоподателят твърди, че „плащането по договор“ е по договор за доставка и монтаж - договор от 02.07.2018г., който представя по делото, ведно с протокол, подписан между страните по него, с който те се

съгласяват, че е изпълнен. Според изявленията на страните предмет на доставка и монтаж в конкретен апартамент в [населено място], [населено място] са фактурираните през май 2018г. стоки, като за термопомпите е посочено, че поради невъзможност съответните модели да бъдат доставени, за сметка на продавача се доставят и монтират други, по-висок клас модели термопомпи. На доставчика е извършена насрещна проверка, при която е установено следното: Доставчикът е регистрирано лице по ЗДДС. Пет от доставките – тези за стоки, са декларирани от него в дневника му продажби по ЗДДС. Недекларирана е доставката за услугата – доставка на стоки и монтаж. Установено е още, че доставчикът е декларирал назначаването на едно лице по трудово правоотношение на длъжност „инженер инвеститорски контрол“. Дружеството не е декларирало притежавани дълготрайни материални активи /ДМА/, покупка на гориво-смазочни материали и получени транспортни услуги. Доставчикът има задължения към НАП в особено големи размери и ДДС по фактурираните сделки не е внесен. От изслушаното по делото заключение на вещо лице по съдебно техническата експертиза се установява, че на обект на жалбоподателя в [населено място] са налични – доставени и монтирани, два термопомпени агрегата и 3 броя покривна метална конструкция. Не са налични стоките по фактури № 139 от май 2018г. – за 3 бр. вакуумно-тръбни соларни панели и по фактура № 140 от май 2018г. – отново за 3 бр. 3 броя вакуумно-тръбни соларни панели и 6 бр. стойки монтажни алуминиеви.

2. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит в дан. период май и декември 2018г. в размер съответно на 1480лв. и 1221.70лв. по две фактури, издадени от „Хеленик Транс“ ЕАД, описани на стр. 25 от ревизионния доклад. Предмет на доставката от май според фактурата № 239 от 15.05.2018г. са вериги за сняг за лек автомобил „Yildiz Starmatic“ – 292 броя с данъчна основа 7300лв. и ДДС 1460лв. Предмет на доставката от 12.2018г. е „услуга по влагане на материали и монтаж на окомплектовка и части от употребявана хладилна стая с данъчна основа 6108.50 лв. и ДДС 2681.70лв. Жалбоподателят е представил доказателства за извършено плащане по банков път за първата фактура. На доставчика е извършена насрещна проверка, при която е установено следното: Търговецът не е намерен на адреса. От справка в информационните масиви на НАП се установява, че доставки по фактури със същите

номера и дати с предмет „услуги“ и със същите дан. основа и ДДС са декларирани от дружеството. Към момента на издаване на фактурите дружеството има назначени 11 служители с длъжности като „Строител пътища“, „ръководител“ и технически изпълнител“. Доставчикът има задължения към НАП в особено големи размери и ДДС по фактурираните сделки не е внесен. Вещото лице не е установило стоките/услугите по тези фактури да са налични/вложени в обекти на жалбоподателя. Стойността на данъчните основи по фактурите № 239 от 15.05.2018г. от „Хеленик Транс“ ЕАД и № 161/09.07.2018г. на „Атинаис“ ЕАД е осчетоводена като разход от дружеството жалбоподател и участва при формиране на годишния финансов резултат за 2018г.

3. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит в дан. период юли 2017г. по фактура № 822 от 27.07.2017г. на "ЛЮТОВА И КО" ЕООД. Предмет на доставката е „плащане по договор“. Данъчната основа е 10996.07лв., ДДС – 2199.21лв. Дружество е представено платежно нареждане от 10.08.2017 г. за плащане на фактурата по банкова сметка, но посочената банкова сметка, съгласно извършена проверка в информационните масиви на НАП, не е с титуляр „ЛЮТОВА И КО" ЕООД. Жалбоподателят е представил договор, въз основа на който се твърди, че е издадена фактурата. Според удостовереното в договора предмет на доставка са строително - монтажни дейности в конкретни недвижими имоти - апартаменти, съгласно спецификация – Приложение № 1. Според удостовереното в това приложение, предмет на доставки са доставка на различни строителни материали, ремонт и преместване на дограма, къртене, чистене, извозване и други подобни. При насрещната проверка на доставчика е установено следното: „ЛЮТОВА И КО" ЕООД е регистрирано в ТД на НАП С., офис „И.", считано от 09.08.2013 г. с декларирана основна икономическа дейност „консултантска“. Дружеството е регистрирано по ЗДДС, считано от 20.09.2013г. Дружеството е декларирало доставката по фактурата. Установено е още, че към датата на извършване на декларираните доставки дружеството няма регистрирани трудови договори; дружеството има изискуеми и неизплатени публични задължения, събирани от НАП, в особено големи размери. Вещото лице е установило, че при огледите на обектите е установил извършването на дейности като описани във фактурата. Жалбоподателят е осчетоводил разходите по

фактурата по сметка 613 – подобрения в актив.

4. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит в данъчен период 09.2017г. по фактура № ..8 от 28.09.2017г. издадена от "ТРЕЙДЪР БИ БИ ЕЙЧ" ЕООД – на стр. 188 от делото. Предмет на доставката е „съгласно договор и спецификация“; данъчната основа е 14 350лв., ДДС 2 870лв. Представени са доказателства за плащане на сумата, договор със спецификация към него, приемо-предавателен протокол, както и доказателства за осчетоводяване на фактурата по сметка 613 – Подобрения на актив. Договорът има за предмет доставка на стоки на обект на жалбоподателя. Стоките са различни видове строителни материали. При насрещната проверка на дружеството доставчик е установено следното: Дружеството е регистрирано по ЗДДС, считано от 03.11.2015 г. и deregистрирано от 06.03.2018 г. Не е открит представител на посочения за кореспонденция адрес при няколко посещения. „ТРЕЙДЪР БИ БИ ЕЙЧ" ЕООД не е декларирало доставки с получател жалбоподателя; към датата на доставката не е имало регистрирани лица по трудови договори; има изискуеми и неизплатени публични задължения, събирани от НАП в големи размери. От изслушаното по делото заключение на вещо лице се установява, че стоки като описаните в спецификацията са вложени на обекта на жалбоподателя в [населено място].

5. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит в данъчен период 09.2017г. по фактура №1..1/27.09.2017 г., издадена от "КЕЙ БИ БРОК" ЕООД с данъчна основа 39 658лв. и ДДС 7931.60лв. (на стр. 193 от делото). Предмет на доставката е „съгласно договор и спецификация“. Представени са доказателства за плащане на сумата, договор със спецификация към него за доставка на различни видове материали, приемо-предавателен протокол, както и доказателства за осчетоводяване на фактурата от жалбоподателя по сметка 613 – Подобрения на актив. При насрещната проверка на дружеството доставчик е установено следното: Дружеството е регистрирано по ЗДДС, считано от 14.03.2016 г. и deregистрирано от 20.02.2019г. "КЕЙ БИ БРОК" ЕООД е декларирало доставката в дневника си за покупки по ЗДДС; към датата на доставката не е имало регистрирани лица по трудови договори. От изслушаното по делото заключение на вещо лице се установява, че стоки като описаните в спецификацията са вложени на обекта на жалбоподателя в [населено място].

6. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит в данъчни периоди септември и ноември 2017г. по две фактури, издадени от "МИДЪЛТРЕЙД КОНСУЛТ" ЕООД – на гърба на листи 153 и 156 от преписката. Фактурите са за доставка “съгласно договор“ без да е уточнено за какво е този договор. Данъчните основи са общо за 17880лв., а ДДС - 3 576,00 лв. Дружеството жалбоподател е представило фактурите, договорите за възлагане на дейности, които се твърди, че са основание за извършените плащания, платежни документи, удостоверяващи плащане към доставчика и счетоводни справки. Единият договор е от 07.08.2017г. и според удостовереното в него жалбоподателят възлага на "МИДЪЛТРЕЙД КОНСУЛТ" ЕООД извършването на „дейности по къргене на съществуващи мазилка и хидроизолация на тераса с размер 255,00 кв.м., сваляне на отпадъци от строителната дейност до партера и тяхното извозване, и пренасяне на строителни материали по отношение на апартамент в [населено място]. Ц. не е уговорена – страните са се споразумели получателят на услугата да заплати „сума без включен ДДС“ след представяне на протокол за извършените дейности. Протокол е съставен, но в него няма оценяване на извършената дейност. Вторият договор е от 02.11.2017г. с него се възлага извършване на ремонт на паркоместа, включващо следната дейност – изваждане на павеа, разбиване на бетонна настилка, уголемяване на изкопа, изливане на бетонна настилка. С този договор е уговорена единична цена от 3000лв. – вероятно на паркомясто, като впоследствие е издадена фактура с данъчна основа 6000лв. На доставчика е извършена насрещна проверка, при която е установено, че дружеството е било регистрирано по ЗДДС за периода 08.09.2017г. – 07.03.2019г.; декларирало е обсъжданите доставки, не е имало назначени лица по трудов договор. Според установеното от вещото лице предметът на доставките е вложен в обекта на жалбоподателя в [населено място].

7. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит в размер на 1940лв. в данъчен период септември 2017г. по фактура на „Л. Т.“ (на лист 218 от преписката). Предмет на доставката е услуга – „съгласно договор“. В хода на ревизионното производство дружеството е представило копие на процесната фактура, договор, констативен протокол, платежни документи и счетоводни справки. Според удостовереното в договора неговият предмет е изпълнението с организация и ресурси

на доставчика на следната дейност: остъкляване на тераса по представен проект, доставка на материали, качване на етажа, монтиране на метален парапет и прочие дейности, детайлизиращи основната цел на договора. Договорът съдържа уговорка за срок за изпълнение и начина за плащане на цената, но не съдържа конкретни уговорки за цената. Цената е уговорена общо и по същество неясно – в договора е посочено, че сумата ще бъде описана като количествено-стойностна сметка, в констативен протокол или оформена като Акт обр. 19 и ще включва всички разходи на изпълнителя за труд, материали, маханизация и др. В последствие страните са се съгласили, че уговореното е извършено. На доставчика е извършена насрещна проверка, при която от него е събран същият набор от документи. Наред с това е установено, че дружеството е включило фактурата в дневника за продажби, както и че за периода няма наети лица. От изслушаното по делото заключение на вещо лице се установява, че дейностите като тези описани в договора са изпълнени на обекта на жалбоподателя в [населено място], за това са представени и редица писмени доказателства.

8. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит в размер на 3129.33лв. в данъчен период ноември 2017г. по фактура на "О ЕН ЕЙ КОНСУЛТИНГ" ЕООД - на лист 233 от преписката. Предмет на доставката е „съгласно договор“. В хода на ревизионното производство дружеството е представило копие на процесната фактура, договор, констативен протокол, платежни документи и счетоводни справки. Според удостовереното в договора неговият предмет е изработването на проект за изграждане на фитнес тераса на апартамент на конкретно определен апартамент. Уговорена е цена 15 646.64лв., срокове за изпълнение. На 27.11.2017г. е съставен протокол, с който страните са се съгласили, че възложената работа е извършена. На доставчика е извършена насрещна проверка, при която е установено следното: дружеството е декларирана основна дейност консултации по управление и стопанска дейност. Регистрирано е било по ЗДДС в периода 17.01.2017г. – 27.02.2019г. Доставката е била декларирана. Дружеството не е имало за съответния период наети лица. Вещото лице е констатирало, а това се установява и от представения по делото проект за фитнес оборудване, че такъв проект е изготвен. Няма каквато и да било информация за

лицето, които е изготвило проекта.

9. Жалбоподателят е ползвал право на данъчен кредит в размер на общо 5 376,00 лв. в данъчни периоди ноември и декември 2017г. по три фактури на "БАЛКАН ТРАНС СТРОЙ 13" ЕООД. Предмет на доставките са „Авансово плащане по Договор №0007“, „Плащане по Протокол №1/27.11.2017 г.“ и „Плащане по Протокол №2/27.11.2017 г. Спор за тези обстоятелства по делото няма. Не са представени съпътстващи документи – нито от жалбоподателя, нито в рамките на извършваната проверка на доставчика, от които да е видно, какво всъщност се твърди, че е предмет на доставките. От представените от жалбоподателя в рамките на ревизионното производство счетоводни документи е установено, че трите фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя за 2017 г. по сметка 613 „Подобрения на актив“, но не са установени счетоводни записи, които да се основание да се приеме, че е осъществено плащане по фактурите. На доставчика е извършена насрещна проверка, при която е установено, че дружеството е декларирало основен предмет на икономическа дейност - строителство и строително монтажни дейности, ремонтни и довършителни дейности. Доставчикът е включил фактурите в съответните дневници за продажби. Дружеството не е имало наети лица. Установено е, че „БАЛКАН ТРАНС СТРОЙ 13“ ЕООД не е декларирало данни за притежавани ДМА, покупка на Г. и получени транспортни услуги. Доставките не са предмет на експертизата, назначена по делото.

Заклучението на изслушаното по делото вещо лице, което съдът в отделно негови части коментира по-горе, е подробно мотивирано и обосновано, поради което съдът го приема за достоверно. По същество то установява по несъмнен начин, че на обекти на жалбоподателя са извършени доставки, които съответстват на описаното в договорите, представени към съответните фактури. С други думи това заключение не удостоверява реалността на процесните доставки, а че доставки като част от процесните са извършени на обекти на жалбоподателя (една част от процесните доставки не са предмет на експертизата, за други е установено, че на са налични на обектите, на които се твърди да са извършени).

Установяването, че на обекти на жалбоподателя са вложени стоки и услуги, които родово - приблизително или изцяло, съответстват на предмета на доставките към

жалбоподателя, не доказва по несъмнен начин, че тези доставки са извършени от издателите на съответните фактури. Доколкото фактурите и протоколите към тях са частни свидетелстващи документи, които не се ползват с обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостоверените с тях факти, съдът следва да ги цени по вътрешно убеждение в контекста на останалия събран по делото доказателствен материал. Същото важи за договорите, които са частни диспозитивни документи. Тези доказателства удостоверяват само, че страните, които са ги подписали са направили изявленията, които се съдържат в тях. На база събраните доказателства по делото съдът приема, че обсъжданите фактури за доставки на стоки и услуги, протоколите обр. 19 към тях, договорите, удостоверяват фиктивни сделки. Основанията за този извод са следните: Предвид установения профил на доставчиците – неспециализирани в извършването на доставките, за които са ангажирани, с липса на кадрова и техническа обезпеченост, съдът намира, че е много малко вероятно търговец, които извършва дейност по занятие с цел печалба, да ангажира подобно дружество за извършване на доставки като обсъжданите. Житейски и стопански нелогично и необосновано е да се уговори извършване на СМР в нарочен писмен договор, което да се възлага на лица, които нямат какъвто и да било ресурс да го извършат, а в някои случаи и цената да не е уговорена. Действително страните са свободни да уговорят всичко, но доколко тези уговорки са симулативни, съдът има право да преценява. Обстоятелството, че фактурите са надлежно осчетоводени и по част от тях е извършено плащане не е от такова естество, че да води до единствено възможен извод, че доставките са реални. Извършването на някои от процесните доставки изискват специални знания и предполагат работата да бъде възложена на лице с подходяща квалификация – например изработването на проект за фитнес или за остъкляване на тераса. По всички тези съображения съдът приема, че обсъжданите договори за СМР или доставка на стоки следва да се приемат за недействителни (симулативни) и основаните на тях фактури и протоколи да се възприемат като недостоверни. С оглед констатацията, че процесните доставки не са реално осъществени от издателите на фактурите е безпредметно да се обсъжда наличието на другите положителни или отрицателни предпоставки за възникване на правото на данъчен кредит.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, поради което същата е допустима. Обжалваният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма. В хода на ревизионното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Оспореният акт не противоречи на материалния закон, като основанията за този извод са следните:

Преценката за реалността на доставките винаги е конкретна и тя не може да се основава само на обстоятелството, че са съставени съответните счетоводни документи. По делото се установи, че процесните фактури не удостоверяват реални доставки, т.е. налице е липса на доставка. Липсата на доставка означава, че не е налице данъчно събитие, респ. че ДДС по обсъжданите фактури е начислен без основание. Практиката на СЕС, цитирана от страна на процесуалния представител на ответника не опровергава тези съждения. С посочените решения се обсъжда допустимостта на отказа на право на данъчен кредит при установена реалност на доставките, докато самата реалност на доставките, т.е. тяхното фактическо извършване е въпрос, който винаги е оставен на преценката на националния съд с оглед събраните по делото доказателства. Доколкото по делото се установи, че не е налице данъчно събитие, то не е възникнало изобщо право на данъчен кредит, по аргумент от чл. 68, ал. 2 от ЗДДС. Законът – чл. 70, ал. 5 от ЗДДС изрично предвижда, че не е налице право на данъчен кредит за данък, който е начислен неправомерно, в която хипотеза несъмнено следва да попаднат случаите, когато данъкът е начислен без да се налице основания за това.

Затова правилно с РА са установени задължения по ЗДДС за съответните данъчни периоди в резултат на непризнато право на данъчен кредит по ЗДДС и са начислени лихви за главниците.

Доколкото е налице нереалност на обсъжданите доставки, неправилно данъчните основи общо в размер на 33 133.33лв. по фактурите на „Атинаис“ ЕАД и „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД – №3... 161/09.07.2018 г. и №4...239/15.05.2018г., са били отчетени като разход на жалбоподателя за целите на облагането с корпоративен данък при формиране на финансовия резултат на дружеството за 2018г. и респ. правилно с

ревизионния акт е коригиран финансовият резултат на дружеството, на основание чл. 26, ал.1, т. 2 от ЗКПО.

Оспореният РА е изцяло законосъобразен и жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора следва да се постави на обсъждане претенцията за разноски от страна на процесуалния представител на ответника. Искането следва да бъде уважено на основание чл. 161 от ДОПК във връзка с чл. 8 и чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, предвид материалния интерес по делото, който е 93 713.98лв., в размер на 8147.12лв.

По изложените съображения съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ДИГЕОН” ЕООД, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, представлявано от пълномощник адв. М. Й., против РА № Р-22002221004116-091-001/04.05.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С.-град, потвърден с решение № 1406/02.09.2022г. на Директора на Дирекция на „ОДОП” – С.-град при ЦУ на НАП, в частта, с която на дружеството е извършена корекция на декларирания финансов резултат по реда на ЗКПО за 2018г. на основание непризнати за данъчни цели разходи в размер на 33 133.33лв. по фактурите на „Атинаис“ ЕАД № 3... 161/09.07.2018 г. и на „ХЕЛЕНИК ТРАНС“ ЕООД № 4...239/15.05.2018г. и са установени допълнителни данъчни задължения по ЗДДС за данъчни периоди м. юли, септември, ноември и декември 2017 и май и декември 2018г. в резултат на непризнато право на данъчен кредит общо в размер на 42 530.87лв. главници и 18 049.78лв. лихви.

ОСЪЖДА „ДИГЕОН” ЕООД, със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 2, да плати на Дирекция "ОДОП" - С.-град при ЦУ на НАП разноски по делото в размер на 8147.12лв. за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 –дневен срок от съобщаването на страните, че решението е изготвено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: